

er taget tilbage. Jeg veed ikke, om Nogen optager det? hvis ikke er det bortfaldet (Op- hold). Det er saaledes bortfaldet.

Jørgensen: Jeg skal tillade mig at understøtte Udvalgets Forslag om, at Brandinspektørenes Function overdrages til Sognefogderne. Jeg troer, at det hele Landet over vil være hensigtsmæssigt; thi der vil ikke let findes solde Mænd, til hvem man bedre kan overdrage en saadan Bestilling end Sognefogden, og jeg troer ogsaa, at de fleste Sognefogder ville ansee det for en lille Fordeel at have en saadan Function i Forening med den anden. Jeg skal derfor anbefale Udvalgets Forslag.

Mr. P. Bruun: Jeg kan dog ikke undlade at modsigge den ærede Ordfører i hvad han yttrede med Hensyn til mit Endringsforslag. Den ærede Ordfører yttrede nemlig, at det var en Rest af 18 Paragrapher og endda en meget moderat Bestemmelse. Det er dog ikke denne Paragraph alene, som er Resten; det er tillige § 29, som ogsaa berører disse Forhold; men naar han derhos siger, at Bestemmelsen er moderat, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at den er saa langt fra at være det, at den i Grunden kan indeholde Alt, hvad der findes i de udeladte Paragrapher. I de 18 Paragrapher er det specificeret, hvad der ikke maa gøres, og hvad der skal eftersees. Naar man nu i § 34 siger, at der skal eftersees, at der ikke vises uforsvarlig Dmgang, saa siger man i Grunden det Samme, kun at man ikke specificerer

det, men siger det i dets Almindelighed. Derfor jeg forstod den ærede Ordfører rigtigt, var det ikke hans Mening at fortolke § 34 paa denne Maade, at det kun var en leilighedsviis Sagttagelse, det gjaldt, men et virkeligt Estersyn. I det Tilfælde vil Følgen ikke være den alene, som den ærede Ordfører yttrede, at der gives Eieren et Paalæg; det har i sig selv ikke meget at sige; men Følgen vil være den, at der skal finde et Estersyn Sted af samtlige Bygninger, Værelser og Forhold, for at see, om ikke Vedkommende viser uforsvarlig Dmgang med sængeligt Materiale; det er en saadan minutteus Inquisition, som jeg paa det Bestemte vil modsætte mig. Jeg kan ikke skønne, at der ligger nogen egentlig Middelvei mellem et strengt Estersyn og slet intet Estersyn; jeg maa indrømme, at Forholdet stiller sig ganske anderledes, naar der er Tale om, hvad jeg kalder leilighedsviis Sagttagelse, der har det i og for sig ikke meget at betyde hverken for den Ene eller den Anden.

R e t t e l s e .

Mr. 44, Sp. 653, 17de Rinde s. n.: „deres eget Sted“ læs: „deres eget Stjel“